

Liliana Kwas

IPET dla uczennicy z upośledzeniem w stopniu lekkim w gimnazjum

ARKUSZ WIELOSPECJALISTYCZNEJ OCENY FUNKCJONOWANIA UCZNIA

Imię i nazwisko ucznia	Paulina M.	Data urodzenia	x.xx.1996 r.
Dane szkoły	Publiczne Gimnazjum w G.	klasa/grupa	II b
Data podsumowania wielospecjalistycznej oceny funkcjonowania ucznia	22.09.2011 r.		
DIAGNOZY CZĄSTKOWE			
Źródło informacji	Analiza funkcjonowania		
Analiza orzeczenia, opinii	Aktualne wartości metryczne badania psychologicznego wskazują na upośledzenie umysłowe w stopniu umiarkowanym, ze zdecydowaną przewagą zdolności werbalnych. Funkcjonowanie życiowe dziewczynki jest bardzo dobre – na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim.		
Informacje od rodziców ucznia	Dziewczynka urodziła się przed wyznaczonym terminem porodu, z ciąży zagrożonej. Rozwój psychoruchowy, zdaniem matki, w pierwszym roku życia przebiegał bez większych zakłóceń. Zaobserwowano, że słabo przechodziła stopień czworakowania, zwolnione tempo nabywania sprawności językowych i kształtowania poprawnej mowy. Z powodu opóźnionego i zaburzonego rozwoju mowy oraz trudności w opanowaniu treści programowych odroczone realizację obowiązku szkolnego. Powtórzenie klasy istotnie poprawiło funkcjonowanie dziecka we wszystkich strefach, jednak nie udało się uzyskać pełnej gotowości do podjęcia nauki w klasie I. Mimo tego dziewczynka rozpoczęła naukę w szkole. Zawsze lubiła chodzić do przedszkola, szkoły podstawowej, a teraz do gimnazjum – dobrze czuje się na zajęciach lekcyjnych i indywidualnych godzinach rewalidacji. Lekcje odrabia samodzielnie. W razie trudności prosi mamę o pomoc.		
Obserwacje wychowawcy i nauczycieli	Paulina ma znaczne problemy z przyswajaniem i zapamiętywaniem nowych wiadomości. Ma duże trudności w odtwarzaniu wyuczonych treści (pisemnie i ustnie). Słabo zapamiętuje informacje podawane drogą słuchową, nie potrafi dokonać selekcji informacji, odróżnić ważnych od mniej istotnych, powiązać i		

	uogólnić. Uczennica sama wskazuje na trudności w nauce matematyki. Ma problemy w opanowaniu techniki czytania, słabo rozumie czytane treści, zauważyć można obniżenie poziomu rozumienia poleceń pisemnych oraz treści zadań tekstowych. Poziom graficzny pisma jest niski – uczennica jest leworęczna, ale pisze prawą ręką. Popołnia liczne błędy ortograficzne, interpunkcyjne w zapisie tekstowym. Prace pisemne są niepoprawne pod względem gramatycznym, stylistycznym i językowym. Paulina ma również duże trudności w analizie zadań o skomplikowanej strukturze graficznej, w zapamiętywaniu informacji ułożonych w sekwencje (np. tabliczka mnożenia- nie zna, algorytmy działań). Ma problemy w orientacji na mapie oraz w geometrii. Dziewczynka słabo radzi sobie z nauką szkolną, mimo wysokiej motywacji. Niechętnie korzysta z dostosowań – chce takich samych prac, tyle samo czasu, ile wszyscy uczniowie.
Kurator sądowy	-
Informacje medyczne – np. analiza dokumentacji, informacje od lekarzy	Nie choruje
Psycholog	Umiarkowanie upośledzona jest funkcja abstrahowania, budowania pojęć nadrzędnych oraz rozumowania arytmetycznego. Dziewczynkę cechuje sztywność myślenia, brak umiejętności wnioskowania. Na elementach konkretnych radzi sobie przeciętnie. Zupełnie nieaktywna jest pamięć długotrwała. Lepiej posługuje się pamięcią bezpośrednią. Mechanicznie uczy się dość szybko, potrafi dobrze wykorzystać zdolność przestrzennej organizacji materiału. Spostrzeganie natomiast przebiega dość wolno, jest o wąskim zakresie. Czasami trudności ze skupieniem uwagi.
Pedagog	Poziom wiedzy i umiejętności szkolnych niski, chociaż w miarę odpowiada on wymaganiom dostosowania programowego dla dzieci z lekkim stopniem upośledzenia. Uczennica opanowała umiejętność czytania –czyta techniką mieszaną, w zwolnionym tempie. Ta umiejętność nie jest jednak operatywna. Dość dobrze rozumie krótkie, proste teksty, ma trudności z zapamiętaniem i zrozumieniem dłuższych treści. Pismo dość wyraźne, mało kształtne. Proces pisania zaburzony z powodu nieprawidłowego uchwytu pisarskiego. W zapisie tekstowym liczne, różnorodne błędy. Poziom wiedzy matematycznej bardzo niski. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 30 sprawia już uczennicy trudności. Nie stosuje kolejności wykonywania działań. Zadań z tekstem nie rozwiązuje.
Logopeda	Terapia logopedyczna zakończona w szkole podstawowej
Doradca zawodowy	-

Inni specjaliści	-		
Analiza prac ucznia	Prace uczennicy mało staranne, nieestetyczne, dużo skreśleń, pomyłek, ubogie w treść, mało szczegółów. Zadane prace wykonuje zawsze, ale często są wykonane niepoprawnie.		
Inne źródła			
PODSUMOWANIE OCENY FUNKCJONOWANIA UCZNIA na podstawie diagnoz częściowych			
Obszar funkcjonowania	Opis funkcjonowania dziecka w danym obszarze		Potrzeby wynikające z diagnozy dziecka w danym obszarze
	Mocne strony	Słabe strony	
Ogólna sprawność fizyczna (motoryka duża)	Dziewczynka sprawna fizycznie	Czasami niechętnie podejmuje aktywność fizyczną, szczególnie aktywność ruchową związaną z rywalizacją i grami zespołowymi.	Motywowanie, częste dawanie poczucia sukcesu, wskazywanie korzyści wynikających z uprawiania aktywnego sportu – zdrowie, sylwetka. Koło sportowe.
Sprawność rąk dziecka (motoryka mała)	Pismo dość wyraźne	Pismo mało kształtne Lateralizacja lewostronna. Uczennica „przestawiona” przez rodziców na prawą rękę – pisze, rysuje, wycina. – Kolorowanie, rysowanie, podkreślanie – niestaranne, prace wykonuje w szybkim tempie, niechętnie się ich podejmuje.	Usprawnianie manualne. Usprawnianie grafomotoryki. Zajęcia korekcyjno – kompensacyjne i wyrównawcze.
Zmysły (wzrok, słuch, czucie, węch, równowaga) i integracja	- Dobry poziom spostrzegawczości	- Słaby poziom umiejętności	Usprawnianie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

sensoryczna	wzrokowej,	organizowania wzrokowo – ruchowego materiału konkretno – obrazowego,	Zajęcia korekcyjno – kompensacyjne
Komunikowanie się oraz artykulacja	- Rozwinięty słownik, - Dobrze buduje zdania, - Wypowiedzi adekwatne do pytań i treści zadaniowych.	- Rzadko zabiera głos, - Nie zawsze prawidłowe formy fleksyjne, - Proste zdania.	Zakończona terapia logopedyczna w szkole podstawowej - występowały nieprawidłowości artykulacyjne (uproszczenia struktury wyrazów). Pomoc podczas wypowiedzi ustnych w doborze słownictwa, naprowadzanie poprzez pytania pomocnicze.
Sfera poznawcza (opanowanie technik szkolnych, zakres opanowanych treści programowych, osiągnięcia i trudności, pamięć, uwaga, myślenie)	Dość dobre rozumienie krótkich i prostych tekstów. – Pismo dość wyraźne. – Lepiej posługuje się pamięcią bezpośrednią. – Dość szybkie tempo mechanicznego uczenia się. – Dobrze wykorzystuje zdolność przestrzennej organizacji materiału. – Dość sprawne funkcje pojęciowo – słowne.	- Czytanie- technika mieszana, zwolnione tempo, czynność nieoperatywna – trudności z zapamiętaniem i zrozumieniem dłuższych treści. – Pismo mało kształtne – litery różnej wielkości, kreślenie. W zapisie tekstowym liczne, różnorodne błędy – ortograficzne, opuszcza część wyrazów, gubi litery . – Bardzo niski poziom wiedzy i umiejętności	Indywidualne zajęcia korekcyjno – kompensacyjne i wyrównawcze z języka polskiego i matematyki. Dostosowanie wymagań edukacyjnych, form i metod pracy do możliwości uczennicy: • każdorazowo dostosowywana ilość czasu do specyfiki danego zadania (zwiększanie ilości czasu na samodzielne wykonanie pracy lub taka sama ilość czasu

		matematycznych - problemy z odejmowaniem i dodawanie w zakresie 30. Nie rozwiązuje zadań tekstowych. – Sztywność myślenia. – Brak umiejętności wnioskowania, przeciętnie radzi sobie na elementach konkretnych. – Nieaktywna pamięć długotrwała. – Wolne spostrzeganie, wąski zakres. – Mała podzielność uwagi	jaki mają inni uczniowie, ale mniej zadań)- • każdorazowo zaznaczyć w książce, zapisać lub dać uczennicy do wklejenia najważniejsze pojęcia związane z daną jednostką lekcyjną, czy np. zakres materiału do opanowania • z wyprzedzeniem należy informować uczennicę o konieczności opanowania określonej partii materiału, przeczytania tekstu, fragmentu lektury itp. • w trakcie pracy dydaktycznej angażować częściej w czynności praktyczne, manipulacyjne - należy bazować na materiale poglądowym,
--	--	---	--

			pokazie, przykładzie, obrazach, eksponatach itp. • przy tematach przekrojowych pomóc w tworzeniu wyraźnego schematu analizy poprzez zadawanie dodatkowych pytań naprowadzających, pomagać w porządkowaniu wiadomości, wyciąganiu wniosków • czytanie lektur szkolnych lub innych opracowań rozłożyć w czasie • uwzględniać ewentualne trudności w orientacji na mapie (tj. naprowadzać i ukierunkowywać poprzez np. dokładne określenie położenia danego obiektu) oraz w geometrii poprzez możliwość większej ilości ćwiczeń i praktycznych doświadczeń z wykorzystaniem
--	--	--	---

			modeli przestrzennych
Sfera emocjonalno-motywacyjna (radzenie sobie z emocjami, motywacja do nauki i pokonywania trudności itp.)	- Chętnie podejmuje się nowych zadań, - Z determinacją pokonuje trudności, - Dzięki swej postawie życiowej w nauce szkolnej osiąga więcej, niż wskazują na to metryczne możliwości umysłowe.	- Nieuważna - Nadruchliwa - Niska odporność emocjonalna.	Zajęcia socjoterapeutyczne korekcyjno – kompensacyjne. Zapewnienie poczucia bezpieczeństwa, akceptacji i życzliwości. -Budzenie wiary we własne możliwości, odkrywanie potencjalnych zdolności i inspirowanie do ujawniania zainteresowań. Kształtowanie równowagi emocjonalnej i pozytywnej motywacji do podejmowanych działań. Wdrażanie do twórczego rozwiązywania problemów pojawiających się w codziennym życiu.
Sfera społeczna (kompetencje społeczne, relacje z dorosłymi, relacje z rówieśnikami itp.)	- Operatywna z zakresie kompetencji społecznych, - Dobrze radzi sobie w różnych sytuacjach życiowych, - Nawiązuje relacje w grupie, - Rozwój społeczny odpowiedni do wieku.	- Mała inicjatywa w nawiązywaniu kontaktów, -Łatwo ulega wpływom innych.	Dbłość o prawidłowe relacje w zespole. Wdrażanie do autokontroli własnego zachowania. Zajęcia socjoterapeutyczne. Uczenie nawiązywania i podtrzymywania kontaktów społecznych.

Samodzielność i możliwości w zakresie samodecydowania	- W codziennych obowiązkach samodzielna i zaradna.	- Brak inicjatywy w działaniu.	Przydzielanie dodatkowych zadań, dyżurów na miarę możliwości dziewczynki. Wdrażanie do autokontroli swoich zachowań.
Szczególne uzdolnienia ¹	-		
Stan zdrowia dziecka (w tym przyjmowane leki) ²	Ogólnie stan zdrowia dobry. Najczęściej dziewczynka choruje na zapalenie górnych dróg oddechowych. Nie bierze leków.		-
Inne obszary ważne z punktu widzenia funkcjonowania ucznia	Mimo dużych trudności w nauce dziewczynka zmotywowana, jest ciekawa poznawczo i otwarta na rozwój. Wychowuje się w rodzinie pełnej, rodzice sprawni intelektualnie, dbają o rozwój dziecka. Dobra relacja rodziców z wychowawcą, nauczycielami i specjalistami.		Podtrzymywanie motywacji uczennicy do nauki oraz dobrych relacji z rodzicami: • Porady, • konsultacje – indywidualne, instruktaż • warsztaty- np. „Szkola dla rodziców” • Szkolenia -zgodnie z ofertą PPP oraz /lub innych placówek Zakres: m.in. • wyjaśnienie istoty upośledzenia umysłowego, • wsparcie dziecka w

¹ Bez podziału na mocne i słabe strony.

² Bez podziału na mocne i słabe strony.

			odrabianiu prac domowych • wsparcie dziecka w organizacji czasu wolnego. • zeszyt obustronnej korespondencji z rodzicami z wpisami dla rodzica, w jakim zakresie dziecko usamodzielniać, rozwijać społecznie, stosować konsekwencje wychowawcze, wskazówki do skutecznego uczenia się dziecka w domu, sposobu spędzania wolnego czasu (porady, • wskazania do konkretnej pracy w domu). Celem budowania systemu motywacji (wewnętrznej i zewnętrznej) zwiększyć częstotliwość wzmocnień pozytywnych opierających się na komunikacji niewerbalnej (system umownych znaków). Zajęcia z doradztwa
--	--	--	---

			zawodowego –wspomaganie ucznia w podjęciu decyzji zawodowej i planowaniu kariery zawodowej .
--	--	--	--

Podpis uczestników zespołu

OCENA EFEKTYWNOŚCI DOTYCHCZAS UDZIELANEJ UCZNIOWI POMOCY PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNAJ		
Obszar ewaluacji	Opis (z podaniem przyczyn w przypadku, gdy cele i/lub zadania nie zostały zrealizowane)	Wnioski do dalszej pracy
Ewaluacja wyniku (które cele zostały osiągnięte?)	Rozwinięta mowa. W miarę dobry poziom wiedzy, rozwinięty słownik.	Dalszy rozwój umiejętności szkolnych, niezbędnych w codziennym funkcjonowaniu uczennicy – czytania, pisanie, rachowania.
Ewaluacja procesu (w jaki sposób zadania zostały zrealizowane?)	Odroczenie obowiązku szkolnego, realizacja kształcenia specjalnego dla ucznia z niepełnosprawnością umysłową w stopniu lekkim, terapia logopedyczna, rewalidacja indywidualna – zajęcia korekcyjno – kompensacyjne, zajęcia wyrównawcze z matematyki i języka polskiego.	Realizacja kształcenia specjalnego dla ucznia z niepełnosprawnością umysłową w stopniu lekkim, rewalidacja indywidualna – zajęcia korekcyjno – kompensacyjne, zajęcia wyrównawcze z matematyki i języka polskiego. Pomoc rówieśników w trakcie zajęć i podczas odrabiania prac domowych.

Podpis uczestników zespołu

INDYWIDUALNY PROGRAM EDUKACYJNO-TERAPEUTYCZNY

Imię i nazwisko ucznia	Paulina M.		Data urodzenia	03.10.1996 r.
Dane szkoły	Publiczne Gimnazjum w G.		Klasa	II b
Wychowawca	Barbara M.	Koordinator zespołu	Grażyna Ł.	
Nr orzeczenia	157/1504/09/10	Data wystawienie orzeczenia	14.07.2010 r.	
Podstawa opracowania IPET	Niepełnosprawność (jaka?)			x

(zaznacz X we właściwym miejscu)		umysłowa lekkiego stopnia
	Niedostosowanie społeczne	-
	Zagrożenie niedostosowaniem społecznym	-
Czas realizacji programu	Rok szkolny 2011/2012	
CELE		
EDUKACYJNE	TERAPEUTYCZNE	
Ogólne: Cele ogólne IPET (wynikające z podstawy programowej): 1) przyswojenie przez uczennicę z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim podstawowego zasobu wiadomości na temat faktów, zasad, teorii i praktyki, dotyczących przede wszystkim tematów i zjawisk bliskich doświadczeniom ucznia; 2) zdobycie przez uczennicę umiejętności wykorzystywania posiadanych wiadomości podczas wykonywania zadań i rozwiązywania problemów; 3) kształtowanie u uczennicę postaw warunkujących sprawne i odpowiedzialne funkcjonowanie we współczesnym świecie a) Edukacja humanistyczna Cele ogólne: • uzupełnienie wiadomości dotyczących nauki o języku, ortografii, interpunkcji, • bogacenie słownictwa i kształtowanie umiejętności posługiwania się słownikami, • kształtowanie sprawności komunikacyjnych,	Ogólne: • Stworzenie możliwości wszechstronnego rozwoju umysłowego, psychicznego i społecznego na miarę możliwości uczennicy. • Usprawnienie zaburzonych procesów psychomotorycznych istotnych w opanowaniu umiejętności czytania i pisania. • Ćwiczenie sprawności czytania i pisania. • Oddziaływanie psychoterapeutyczne ogólnie uspakajające, a równocześnie aktywizujące uczennicę. • Wdrażanie do celowej pracy. • Rozbudzenie wiary we własny siły. • Motywowanie do podejmowania wysiłku umysłowego, • Dbłość o prawidłowe relacje w zespole. • Wdrażanie do autokontroli własnego zachowania. • Wspieranie w podejmowaniu inicjatywy w działaniu. • Odreagowanie napięć i negatywnych emocji. • Działania o charakterze profilaktycznym i terapeutycznym nakierowane na niwelowanie trudności rozwojowych i edukacyjnych (np. uczenie pracy we współdziałaniu)	

- wyrabianie nawyków samokształceniowych, - rozbudzanie wiary w możliwość pokonywania istniejących trudności i sprawnego posługiwania się językiem polskim. - doskonalenie umiejętności budowania dłuższych wypowiedzi słownych, poprawnych językowo - doskonalenie techniki czytania dłuższych tekstów - doskonalenie techniki czytania ze zrozumieniem - ćwiczenia w samodzielnym budowaniu wypowiedzi pisemnych - poszerzenie słownictwa i wiedzy ogólnej o otaczającym świecie zgodnie z programem nauczania dla klasy II gimnazjum - uświadamianie konieczności orientowania się w prostych wydarzeniach społeczno-politycznych - doskonalenie umiejętności wyrażania emocji i uczuć, - rozwijanie zainteresowań i umiejętności ucznia b) Edukacja matematyczno-przyrodnicza Cele ogólne: - rozwijanie pamięci, - rozwijanie zainteresowań matematyczno – przyrodniczych, - rozwijanie umiejętności czytania krótkiego prostego tekstu matematycznego ze zrozumieniem, - przygotowanie do korzystania z tekstów użytkowych, kształtowanie umiejętności stosowania schematów w zadaniach jak i sytuacjach codziennych, - kształtowanie umiejętności dostrzegania analogii, - wykorzystanie zależności i analogii matematycznych do łatwiejszego zapamiętywania, - rozwijanie sprawności rachunkowej, - praktyczne utrwalenie umiejętności zdobytych na lekcjach matematyki.	- Korelacja programu rewalidacji z programami nauczania z poszczególnych przedmiotów. W ramach postępowania przyczynowego: - korygowanie funkcjonowania najsilniej zaburzonych sfer rozwojowych ; - usprawnianie funkcji mających znaczenie kompensujące; - dynamizowanie rozwoju ogólnego uczennicy. W ramach postępowania objawowego: - rozwijanie języka; - nauka i doskonalenie czytania i pisanie i rachowania.
---	---

Szczegółowe (operacyjne): a) Edukacja humanistyczna Cele szczegółowe: - przypomnienie zasad ortografii i interpunkcji oraz ćwiczenie umiejętności stosowania ich w praktyce, - uzupełnianie wiadomości o budowie zdania pojedynczego, złożonego, - kształtowanie umiejętności stosowania zasad składni w budowaniu wypowiedzi oraz świadomego dobierania konstrukcji zdania do celu wypowiedzi, - bogacenie słownictwa, gromadzenie słów potrzebnych przy tworzeniu różnych typów wypowiedzi pisemnej, - wyrabianie umiejętności i nawyku korzystania ze słowników języka polskiego i wyrazów obcych oraz poradników językowych, - kształtowanie umiejętności samodzielnego tworzenia komunikatów językowych, niezbędnych w dalszej edukacji i w życiu. - kształtowanie zaradności życiowej: umiejętność adresowania i wysyłania listu, płacenia rachunków, wypełniania prostych formularzy, właściwe korzystanie z numerów alarmowych celem umiejętnego wezwania pomocy, umiejętność napisania podania, np. o duplikat legitymacji szkolnej b) Edukacja matematyczno-przyrodnicza Cele szczegółowe: • wykonywanie jednodziałaniowych obliczeń pamięciowych, • posługiwanie się algorytmami działań pisemnych (dodawanie i odejmowanie do 100, proste przypadki mnożenia i dzielenia), • stosowanie reguł kolejności wykonywania działań, • dodawanie i odejmowanie ułamków zwykłych-proste przypadki (całości, połówki, ćwiartki)	Szczegółowe (operacyjne): • Wyrównanie niedoborów i zaburzeń rozwojowych • Doprowadzenie do poprawnego posługiwania się mową czytaną i pisaną oraz wyrównanie innych trudności w nauce szkolnej • Kształtowanie społeczno-emocjonalnej sfery rozwoju ucznia • Ćwiczenie analizy i syntezy słuchowej oraz słuchu fonematycznego • Rozwijanie koordynacji wzrokowo-słuchowej, słuchowo-ruchowej • Rozwijanie sprawności manualnej i motorycznej • Wzbogacanie zasobu słownictwa • Ćwiczenie pamięci mechanicznej i logicznej • Rozwijanie procesów myślenia • Wydłużanie czasu koncentracji uwagi • Wspomaganie nauki czytania i pisanie, liczenia, mierzenia • Wykorzystanie w pracy z uczennicą technik komputerowych i multimedialnych • Włączanie uczennicy do wszelkich działań profilaktycznych organizowanych na terenie szkoły poprzez np. przygotowanie elementu dekoracji, udział w konkursie plastycznym, itp., • Wdrażanie różnych sposobów spędzania wolnego czasu • Dbłość o własne zdrowie • Konsekwencji złych i nieprzemyślanych decyzji • Budowanie pozytywnej samooceny i poczucia własnej wartości • Poznawanie swoich mocnych stron poprzez otrzymywanie informacji zwrotnych • Tworzenie atmosfery bezpieczeństwa, zaufania i życzliwości • Stopniowe budowanie umiejętności panowania nad własnymi emocjami • Nabywanie umiejętności słuchania wypowiedzi innych uczniów
--	--

• posługiwanie się systemem dziesiętkowym, • posługiwanie się systemem rzymskim, • rozumienie pojęć związanych z arytmetyką: suma, różnica, iloczyn, iloraz, liczby naturalne, cyfra, oś liczbowa, • kształtowanie pojęcia ułamka zwykłego (połowa, ćwiartka, całość, ósemka) i dziesiętnego • rozpoznawanie podstawowych figur geometrycznych, • mierzenie odcinków, • rozpoznawanie i rysowanie prostych prostopadłych i równoległych, • rysowanie odcinków i prostokątów w skali, • rysowanie podstawowych figur geometrycznych przy pomocy linijki, ekierki i cyrkla (kwadrat, prostokąt, trójkąt, okrąg), • - rozumienie pojęć związanych z geometrią: punkt, prosta, półprosta, odcinek, kąt ostry, rozwarty, prosty, prostokąt, kwadrat, trójkąt, prostopadłościan, sześcián, jednostki długości • praktyczne posługiwanie się jednostkami długości, masy itp., • rozwiązywanie nieskomplikowanych zadań tekstowych • obliczanie obwodów, pól prostokątów i kwadratów z wykorzystaniem sieci kwadratowej, • posługiwanie się skalą w ćwiczeniach powiększających i pomniejszających figury, • praktyczne posługiwanie się kalendarzem, zegarem, pisanie dat, obliczenia czasowe, obliczenia czasu podróży, • korzystanie z informacji podanych za pomocą tabel, diagramów, rozkładów jazdy itp., • wskazywanie kierunków głównych i pośrednich na mapie, • rozróżnianie krajobrazów (górski, wyżynny, nizinny),	• Zapewnienie poczucia akceptacji • Rozwijanie cierpliwości i wyrozumiałości w stosunku do innych osób • Doskonalenie zachowań społecznych • Wydłużanie koncentracji uwagi na zadaniu • Zwiększenie pojemności pamięci słuchowej mechanicznej • Uczenie nawiązywania i podtrzymywania kontaktów społecznych • Wdrażanie do autokontroli swoich zachowań • Zapewnienie intensywniejszej opieki wychowawczej (w czasie wolnym, np. przerwy, wymaga większej troski wychowawczej, gdyż łatwo ulega negatywnym wpływom - obniżeniem zdolności do krytycznej oceny sytuacji, przewidywania skutków swego postępowania oraz zwiększoną sugestywnością)
---	---

- ogólna budowa roślin: drzewa, krzewu i rośliny zielnej, - Planeta Ziemia i jej miejsce w Układzie Słonecznym, - zmysły człowieka – ich rola i higiena	
Zakres dostosowań (dotyczy wszelkich działań prowadzonych w szkole)	
warunki zewnętrzne (w tym stanowisko pracy)	Miejsce w klasie – takie posadzenie uczennicy w trakcie lekcji, które umożliwia bieżącą kontrolę stopnia rozumienia poleceń, zadań, opanowania omawianego materiału. Pomoc koleżeńska podczas zajęć – sąsiedztwo koleżanki/kolegi, którzy udzielą pomocy. Ewentualne przerwy podczas zajęć. Polecenia kierowane do ucznia – formułowane w sposób konkretny
organizacja pracy na zajęciach	Grupowa forma zajęć – grupa jednorodna lub zróżnicowana pod względem możliwości poznawczych. Indywidualna – dostosowane teksty, ćwiczenia, indywidualne karty pracy. Poglądowość. Ustalanie i sprawdzanie kolejnych działań uczennicy, poprawności myślenia. Dzielenie materiału na części, pracy na etapy. Sprawdzanie znajomości i zrozumienia poleceń. W razie potrzeb – wydłużanie czasu pracy. Polecenia kierowane do ucznia muszą być formułowane w sposób konkretny oraz krótko i jasno określać cel działania. Zadania, polecenia dłuższe bardziej skomplikowane dzielimy na kolejne etapy ich wykonania. Przed rozpoczęciem lekcji, dyskusji, wykładu należy zapoznać uczennicę z ich tematem z ważnymi trudnymi pojęciami. Pracę samodzielną poprzedzamy dokładną instrukcją, analiza zadania, tekstu, demonstracją, wykorzystaniem poglądowych pomocy i środków dydaktycznych, dodatkowymi objaśnieniami. W trakcie pracy dydaktycznej angażować częściej w czynności praktyczne, manipulacyjne. Należy bazować na materiale poglądowym, pokazie, przykładzie, obrazach, eksponatach. Trzeba umożliwić dziewczynce korzystanie w czasie zajęć z pomocy dydaktycznych: plansz, kalkulatora, słowników, map. Pracować z uczennicą na konkretach uwzględniając jej krótkotrwały okres koncentracji, atrakcyjny wizualnie materiał podawać etapami, krótkimi porcjami. Wszystkie formy i metody pracy nakierowana na wsparcie indywidualnego potencjału rozwojowego uczennicy oraz uczenie jej umiejętności współdziałania i współpracy w zespole.
prace domowe	Ilość i stopień trudności zadań i ćwiczeń powinna być zgodna ze sferą rozwoju i najbliższego rozwoju Pauliny. Konieczna tu dobra znajomość możliwości uczennicy, ze szczególnym uwzględnieniem jej mocnych stron takich jak: dobre zdolności przestrzennej organizacji materiału

	oraz wysoką motywację uczennicy do nauki.
egzekwowanie wiedzy	Każdorazowo dostosowana powinna być ilość czasu do specyfiki zadania (zwiększenie ilości czasu na samodzielne wykonanie pracy lub taka sama ilość czasu jaki mają inni uczniowie, ale mniej zadań).
motywowanie i ocenianie	Ocenianie zgodne z zasadami obowiązującymi w szkole, z uwzględnieniem specyfiki niepełnosprawności umysłowej lekkiego stopnia. Ocena osiągnięć uwzględnia wysiłek dziewczynki włożony w pracę, zaangażowanie, przygotowanie do lekcji. Celem budowania systemu motywacji (wewnętrznej i zewnętrznej) zwiększyć częstotliwość wzmocnień pozytywnych opierających się na komunikacji werbalnej i niewerbalnej (system umownych znaków). Nauczyciel musi zadbać o to by uczennica miała szansę osiągnięcia sukcesu i budowania wiary we własne możliwości. Kontrolowanie postępów powinno przybierać zróżnicowane formy, również w postaci konkursów, gier dydaktycznych, itp. Ocena powinna pokazać uczennicy jej braki oraz możliwości ich uzupełnienia. Powinna dotyczyć konkretnych umiejętności i wiadomości. Uczennica musi mieć przekonanie, że opanowana wiedza i umiejętności będą przydatne w jej dalszej nauce i życiu. W trosce o prawidłowy rozwój sfery emocjonalno – społecznej należy uczennicę często wzmacniać, tworzyć atmosferę życzliwości i bezpieczeństwa, dbać o prawidłowe relacje z rówieśnikami.
sprzęt specjalistyczny i środki dydaktyczne	Kalkulator, specjalne nożyczki dla leworęcznych, nakładka na długopis, ołówki. Dostosowane karty pracy, sprawdziany, klasówki. Modele, plansze, uproszczone mapki, schematy, naturalne eksponaty, zakresłacz.
inne	Celem uczenia odpowiedzialności wdrażanie uczennicy do autokontroli swojej pracy (np. pozostawić dodatkowy czas na ponowne przejrzenie pracy już skończonej i skorygowanie jej poprawności. Celem wdrażania do efektywnej pracy każdorazowo zaznaczyć w książce, zapisać lub dać kartkę do wklejenia z najważniejszymi pojęciami związanymi z daną jednostką lekcyjną (np. zakres materiału do opanowania). Celem utrwalania wiedzy i umiejętności szkolnych informować uczennicę z wyprzedzeniem o konieczności opanowania określonej partii materiału, przeczytania tekstu, fragmentu lektury. Umożliwić uczennicy pracę w małych grupach, korzystając ze wsparcia i kompetencji kolegów. Zapewnienie intensywniejszej opieki

wychowawczej w czasie wolnym(przerwy, wycieczki, itp.).				
Zakres dostosowań specyficznych dla poszczególnych przedmiotów				
Przedmiot	Realizowany program	Zakres dostosowań dotyczący treści nauczania oraz sposobu oceniania	Zakres dostosowań dotyczący form i metod pracy	Uwagi
j. polski	G.1/09/2009	- zmniejszanie ilości, stopnia trudności i obszerności zadań - dzielenie materiału na mniejsze partie, wyznaczanie czasu na ich opanowanie i odpytywanie - wydłużanie czasu na odpowiedź, przeczytanie lektury, - czytanie lektur szkolnych lub innych opracowań rozłożyć w czasie, pozwalać na korzystanie z książek „mówionych”, - należy zezwolić na dokończenie w domu	- wprowadzanie dodatkowych środków dydaktycznych np. ilustracje, plansze, - odwoływanie się do znanych sytuacji z życia codziennego, - formułowanie pytań w formie zdań o prostej konstrukcji powołujących się na ilustrujące przykłady, -częste podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy, w celu udzielania dodatkowej pomocy, wyjaśnień, - przygotowywanie	

		niektórych prac wykonywanych na lekcjach, - dyktanda przeprowadzać indywidualnie w wolniejszym tempie, - potrzeba większej ilości powtórzeń na opanowanie materiału, -dzielenie materiału na mniejsze partie, -dokonywanie modyfikacji ćwiczeń i zadań, -podawanie jasno sprecyzowanych instrukcji przy jednoczesnym sprawdzaniu stopnia ich zrozumienia, - dzielenie materiału na mniejsze partie - w przypadku testów sprawdzających), -prezentowanie materiału	zmodyfikowanych kart pracy, - jeśli to możliwe - sprawdziany i kartkówki przygotowywać w formie testów, - częściej sprawdzać zeszyty szkolne ucznia, ustalić sposób poprawy błędów , czuwać nad wnikliwą ich poprawą, oceniać poprawność i sposób wykonania prac.	
--	--	--	---	--

		na konkretnych przykładach, zanim zostanie podane bardziej ogólne twierdzenie, - wydłużenie czasu na udzielanie odpowiedzi ustnej i pisemnej, wykonanie zadań, podjęcie decyzji, - skupianie uwagi na tym, co w danej chwili uważamy za najważniejsze- zaznaczanie fragmentu, podkreślanie kolorem, akcentowanie przy pomocy słów (uwaga, ważne), - pomoc przy organizowaniu własnego warsztatu pracy, - nie wymagać, by uczennica czytała głośno przy klasie nowy tekst , wskazywać wybrane fragmenty dłuższych		
--	--	--	--	--

		tekstów do opracowania w domu i na nich sprawdzać technikę czytania, - dawać więcej czasu na pracę pisemne, sprawdzać, czy uczeń skończył notatkę z lekcji, w razie potrzeby skracać wielkość notatek.		
I język obcy - angielski	G.2/09/2009	- zmniejszanie ilości słówek do zapamiętania, - pozostawianie większej ilości czasu na ich przyswojenie, - wymagania w wypowiedzianiu się na określony temat ograniczyć do kilku krótkich, prostych zdań, - nie wyrywać do natychmiastowej odpowiedzi, dawać więcej czasu na zastanowienie się i przypomnienie	- odpytywanie po uprzedzeniu, kiedy i z czego dokładnie uczennica będzie pytana - sprawdziany oraz testy zawierają na ogół zadania zamknięte np. zadania krótkiej odpowiedzi (uczennica podaje rozwiązanie w formie pojedynczego słowa), uzupełnianie zdań podanymi słowami, zadania typu prawda-fałsz, dopasowywanie wyrazów itp.)	

		słów, zwrotów, - w fazie prezentacji leksyki zwolnić tempo wypowiedzanych słów i zwrotów, a nawet wypowiadać je przesadnie poprawnie-hiperpoprawnie - można pozwolić na korzystanie z dyktafonu podczas lekcji - nowe wyrazy objaśniać za pomocą polskiego odpowiednika, kontekstu, w formie opisowej, podania synonimu, antonimu, obrazka, tworzenia związku z nowym wyrazem - w zapamiętywaniu pisowni stosować wyobrażanie wyrazu, literowanie, pisanie palcem na ławce, pisanie ze zróżnicowaniem kolorystycznym liter,	- w nauczaniu gramatyki można stosować algorytmy w postaci graficznej (wykresów, tabeli, rysunków),	
--	--	---	---	--

		- oceniać za wiedzę i wysiłek włożony w opanowanie języka, kłaść większy nacisk na wypowiedzi ustne, - ograniczenie materiału teoretycznego na rzecz doświadczenia jak największej ilości sytuacji komunikacyjnych w kontekście ich praktycznego zastosowania.		
II język obcy niemiecki	G.3/09/2009	Uczennica zwolniona z nauki drugiego języka		
historia	G.6/09/2009	- w związku z dużym problemem w selekcji i wyborze najważniejszych informacji z danego tematu można wypisać kilka podstawowych pytań, na które uczennica powinna znaleźć odpowiedź czytając dany materiał, - przy odpytywaniu prosić o udzielenie na nie	- pozostawianie większej ilości czasu na przygotowanie się z danego materiału (dzielenie go na małe części, wyznaczanie czasu na jego zapamiętanie i odpytywanie), - podczas uczenia stosować techniki skojarzeniowe ułatwiające	

		odpowiedzi, podobnie postępować przy powtórkach, - uwzględniać trudności z zapamiętywaniem nazw, nazwisk, dat, - podczas uczenia stosować techniki skojarzeniowe ułatwiające zapamiętywanie - w czasie odpowiedzi ustnych dyskretnie wspomagać, dawać więcej czasu na przypomnienie, wydobyć z pamięci nazw, terminów, dyskretnie naprowadzać, - samodzielna praca z tekstem źródłowym powinna dotyczyć tylko fragmentów tekstu lub ich uproszczonej wersji, - wybór najważniejszych i	zapamiętywanie	
--	--	---	----------------	--

		najbardziej charakterystycznych zdarzeń i dat, nauczyciel powinien stosować ćwiczenia typu: zapisy z lukami, łączenie obrazów lub fragmentów tekstu z datami, tworzenie zeszytów, teczek przeznaczonych tylko dla danej epoki historycznej.		
WOS	G.7/09/2009	- w związku z dużym problemem w selekcji i wyborze najważniejszych informacji z danego tematu można wypisać kilka podstawowych pytań, na które uczennica powinna znaleźć odpowiedź czytając dany materiał (przy odpytywaniu prosić o udzielenie na nie odpowiedzi). Podobnie postępować przy	- pozostawianie większej ilości czasu na przygotowanie się z danego materiału (dzielenie go na małe części, wyznaczanie czasu na jego zapamiętanie i odpytywanie). - częściej powtarzać i utrzymywać materiał - podczas uczenia stosować techniki	

		powtórkach, - w czasie odpowiedzi ustnych dyskretnie wspomagać, dawać więcej czasu na przypomnienie, wydobyć z pamięci nazw, terminów, dyskretnie naprowadzać, - treści powinny być modyfikowane pod kątem łączenia i odwoływania się do przykładów i dokonywania analizy informacji zawartych w środkach masowego przekazu, - nacisk położyć na samodzielne gromadzenie informacji i jej interpretowanie w formie dyskusji.	skojarzeniowe ułatwiające zapamiętywanie	
matematyka	G.11/09/2009	- częste odwoływanie się do konkretnego (np. graficzne przedstawianie treści zadań), szerokie	- wydłużanie czasu na wykonanie zadania - podchodzenie w trakcie samodzielnej pracy w	

		stosowanie zasady pogłębłości, - omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności (pamiętając, że obniżenie wymagań nie może zejść poniżej podstawy programowej) - podawanie poleceń w prostszej formie (dzielenie złożonych treści na proste, bardziej zrozumiałe części), - naukę tabliczki mnożenia, definicji , reguł wzorów rozłożyć w czasie, często przypominać i utrwalać, - uwzględniać trudności związane z myleniem znaków działań , przedstawianiem cyfr, - w geometrii możliwość większej ilości ćwiczeń i praktycznych, doświadczeń z	razie potrzeby udzielenie pomocy, wyjaśnień, mobilizowanie do wysiłku i ukończenia zadania - zadawanie do domu tyle, ile dziecko jest w stanie samodzielnie wykonać - potrzeba większej ilości czasu i powtórzeń dla przyswojenia danej partii materiału, - w trakcie rozwiązywania zadań tekstowych sprawdzać, czy uczennica przeczytała treść zadania i czy prawidłowo ją zrozumiała, w razie potrzeby udzielać dodatkowych wskazówek, - oceniać tok rozumowania, nawet gdyby ostateczny wynik zadania był błędny (co wynikać może z pomyłek rachunkowych).	
--	--	--	--	--

		wykorzystaniem modeli przestrzennych, - stosowanie ułatwień typu: wykonaj według wzoru, uzupełnij fragment, odszukaj błąd itp. - treści z zakresu geometrii wykorzystujące rysunek, szkic, konstrukcje mogą być realizowane z użyciem szablonów, a obliczanie pól z uwzględnieniem gotowych rysunków pomocniczych, - rozumowanie matematyczne (wyciąganie wniosków z przesłanek) i układanie równań do rozwiązywanych zadań tekstowych należy wspomagać materiałami graficznymi, - systematyczne sprawdzanie stopnia		
--	--	--	--	--

		rozumienia treści poleceń, treści zadań i kierowanie aktywnością ucznia.		
chemia	G.39/09/2010	- częste odwoływanie się do konkretnego (np. graficzne przedstawianie treści zadań), szerokie stosowanie zasady poglądowości - omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności - podawanie poleceń w prostszej formie (dzielenie złożonych treści na proste, bardziej zrozumiałe części), - pokaz lub prowadzenie doświadczeń, obserwacji i eksperymentów. Należy	- wydłużanie czasu na wykonanie zadania - podchodzenie do dziecka w trakcie samodzielnej pracy w razie potrzeby udzielenie pomocy, wyjaśnienie, mobilizowanie do wysiłku i ukończenia zadania - zadawanie do domu tyle, ile uczennica jest w stanie samodzielnie wykonać, - potrzeba większej ilości czasu i powtórzeń dla przyswojenia danej partii materiału.	

		mieć świadomość, że wykorzystywane wzory będą częściej zapamiętywane mechanicznie, a nie ze zrozumieniem, - dostosowania w zakresie zapisu wzorów chemicznych, uzupełniania tabel, wykonywania rysunków pomocniczych.		
fizyka	G.10/09/2009	- częste odwoływanie się do konkretnego (np. graficzne przedstawianie treści zadań), szerokie stosowanie zasady poglądowości - omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności (pamiętając, że obniżenie wymagań nie może zejść poniżej	- wydłużanie czasu na wykonanie zadania - podchodzenie w trakcie samodzielnej pracy w razie potrzeby udzielenie pomocy, wyjaśnienie, mobilizowanie do wysiłku i ukończenia zadania - zadawanie do domu tyle, ile uczennica jest w stanie samodzielnie	

		podstawy programowej) - podawanie poleceń w prostszej formie (dzielenie złożonych treści na proste, bardziej zrozumiałe części), - dostosowania w zakresie zapisu wzorów fizycznych, uzupełniania tabel, wykonywania rysunków pomocniczych.	wykonać - potrzeba większej ilości czasu i powtórzeń dla przyswojenia danej partii materiału.	
geografia	G.8/09/2009	- w związku z dużym problemem w selekcji i wyborze najważniejszych informacji z danego tematu można wypisać kilka podstawowych pytań, na które uczennica powinna znaleźć odpowiedź czytając dany materiał (przy odpytywaniu prosić o udzielenie na nie odpowiedzi). Podobnie postępować przy	- pozostawianie większej ilości czasu na przygotowanie się z danego materiału (dzielenie go na małe części, wyznaczanie czasu na jego zapamiętanie i odpytywanie).	

		powtórkach, - uwzględniać ewentualne trudności w orientacji na mapie (tj. naprowadzać i ukierunkowywać poprzez np. dokładne określenie położenia danego obiektu) - szczególne skupienie się na najistotniejszych treściach, ważnych z punktu widzenia umiejętności praktycznych.		
biologia	G.9/09/2009	- w związku z dużym problemem w selekcji i wyborze najważniejszych informacji z danego tematu można wypisać kilka podstawowych pytań, na które uczennica powinna znaleźć odpowiedź czytając dany materiał (przy odpytywaniu prosić o udzielenie na nie odpowiedzi). Podobnie	- pozostawianie większej ilości czasu na przygotowanie się z danego materiału (dzielenie go na małe części, wyznaczanie czasu na jego zapamiętanie i odpytywanie), - stosowanie rozbudowanego materiału graficznego – plansz, schematów,	

		postępować przy powtórkach, - skupienie się na działaniach w zakresie prowadzenia wszelkiego rodzaju obserwacji, eksperymentów i doświadczeń, - wdrażanie do samodzielnego prowadzenia aktywności, a wnioskowanie przeprowadzać we wsparciu z nauczycielem lub grupą,	rysunków, modeli.	
informatyka	G.34.09/2009	- zapewnienie większej ilości ćwiczeń, aby uczennica opanowała daną sprawność, - w ocenianiu zwracanie większej uwagi na wysiłek włożony w wykonanie zadania, niż ostateczny efekt pracy.	- wielokrotne tłumaczenie i wyjaśnianie zasad pracy	

Zajęcia artystyczne	G.35/09/2010	- podpowiadanie tematu pracy plastycznej czy technicznej, częste podchodzenie do uczennicy, ukierunkowywanie w działaniu - pozwalanie na korzystanie ze śpiewników, wzorów, zapisów nutowych - liberalne ocenianie wytworów artystycznych ucznia - w ocenianiu zwracanie większej uwagi na wysiłek włożony w wykonanie zadania, niż ostateczny efekt pracy, - podczas oceniania brać przede wszystkim pod uwagę stosunek ucznia do przedmiotu, jego chęci , wysiłek, przygotowanie do zajęć w materiały , niezbędne pomoce itp.	- zapewnienie większej ilości ćwiczeń, aby uczennica opanowała daną sprawność, - powielanie gotowych schematów, - obserwacja przykładowych rozwiązań lub stwarzanie okazji do wspólnej pracy w grupie.	
---------------------	--------------	---	--	--

		- nie krytykować, nie oceniać negatywnie wobec klasy, - nie zmuszać na siłę do śpiewania, czy wykonywania ćwiczeń sprawiających uczennicy trudność.		
wychowanie fizyczne	G.13/09/2009	- zapewnienie większej ilości ćwiczeń, aby uczennica opanowała daną sprawność (w razie potrzeby zwolnienie z wykonania ćwiczeń przerastających możliwości ruchowe) - w ocenianiu zwracanie większej uwagi na wysiłek włożony w wykonanie zadania, niż ostateczny efekt pracy, - w miarę możliwości pomagać, wspierać, dodatkowo instruować, naprowadzać, pokazywać na przykładzie,	- zapewnienie większej ilości ćwiczeń, aby uczennica opanowała daną sprawność, - wielokrotne tłumaczenie i wyjaśnianie zasad i reguł gier sportowych,	

		- włączać do rywalizacji tam, gdzie uczennica ma szanse, - szczególną uwagę poświęcić promocji zdrowia i wskazaniu sposobu wykorzystania zdobytych umiejętności w organizacji wolnego czasu.		
religia/etyka	G.14.09/2009	- w związku z dużym problemem w selekcji i wyborze najważniejszych informacji z danego tematu można wypisać kilka podstawowych pytań, na które uczennica powinna znaleźć odpowiedź czytając dany materiał (przy odpytywaniu prosić o udzielenie na nie odpowiedzi). Podobnie postępować przy powtórkach.	- pozostawianie większej ilości czasu na przygotowanie się z danego materiału (dzielenie go na małe części, wyznaczanie czasu na jego zapamiętanie i odpytywanie).	

Zakres zintegrowanych działań nauczycieli i specjalistów (kto w ramach jakich zajęć i jakie działania podejmuje)					
zakres działań o charakterze rewalidacyjnym	- Stosowanie zasad ortodydaktyki; - Korelacja wewnątrzprzedmiotowa i międzyprzedmiotowa; - Działania o charakterze profilaktycznym i terapeutycznym nakierowane na niwelowanie trudności rozwojowych i edukacyjnych (np. uczenie pracy we współdziałaniu); - Korelacja programu rewalidacji z programami nauczania z poszczególnych przedmiotów. Szczególne zwrócenie uwagi na: - uczenie nawiązywania i podtrzymywania kontaktów społecznych, - wdrażanie do autokontroli swoich zachowań, Wszyscy nauczyciele				
zakres działań o charakterze resocjalizacyjnym	-				
zakres działań o charakterze socjoterapeutycznym	- Uczenie nawiązywania i podtrzymywania kontaktów społecznych. - Wdrażanie do autokontroli swoich zachowań.				
Działania o innym charakterze	- Wydłużanie koncentracji uwagi na zadaniu. - Zwiększenie pojemności pamięci słuchowej mechanicznej.				
USTALENIA DOTYCZĄCE POMOCY	ZALECENIA ZESPOŁU		USTALENIA DYREKTORA		
Formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej uczniowi	Forma	Okres udzielania pomocy	Forma	Okresy udzielania pomocy	Wymiar godzin
	Zajęcia dydaktyczno – wyrównawcze z języka polskiego i matematyki - po 1 godzinie (2x 45 minut)	Cały rok	Zajęcia dydaktyczno – wyrównawcze z języka polskiego i matematyki - po 1 godzinie	Cały rok	2x 45 minut
	Zajęcia	Cały rok	Zajęcia specjalistyczne	Cały rok	2x 60 minut

	specjalistyczne				
Sposoby udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej	Sposób	Okres udzielania pomocy	Sposób	Okres udzielania pomocy	
	Zajęcia korekcyjno – kompensacyjne – indywidualne, 2 godziny tygodniowo (2x 60 minut) Zajęcia socjoterapeutyczne – 1 godzina w tygodniu	Cały rok Cały rok	Zajęcia korekcyjno – kompensacyjne – indywidualne, 2 godziny tygodniowo	Cały rok	
Zajęcia rewalidacyjne i/lub resocjalizacyjne	Uczennica wymaga realizacji zajęć rewalidacyjnych ze specjalistą – oligofrenopedagogiem w celu usprawniania i korygowania szczególnie zaburzonych funkcji.		Zajęcia rewalidacyjne prowadzone przez oligofrenopedagoga.		
FORMY I METODY PRACY					
Rodzaj zajęć:	Formy pracy		Metody		
Podczas zajęć obowiązkowych	Grupowa forma zajęć – grupa jednorodna lub zróżnicowana pod względem możliwości poznawczych. Indywidualna - dostosowane		Aktywizujące, praktycznego działania, waloryzujące (impresyjne i ekspresyjne), reprodukujące (podajające)		

	teksty, ćwiczenia, indywidualne karty pracy.	
Podczas zajęć dodatkowych	Indywidualna	Metody czynnościowe: działanie, przeżywanie, odkrywanie i poznawanie. Metoda Dennisona. Metody oglądowe oparte na obserwacji. Metody oparte na słowie (opowiadanie, opisy, pogadanki, praca z książką), Metoda zabawy: manipulacyjne, ruchowe, konstrukcyjne. Metoda sytuacyjna; tzn. stwarzanie sytuacji i przewidywanie następstw. Metoda komputerowego wspomagania. Metody wspomagające, alternatywne – Klanzy, A. Frostig i D. Horne.;
WSPÓŁPRACA Z RODZICAMI		
Działania wspierające rodziców	-porady, konsultacje, -instruktaż, -warsztaty, szkolenia	
Zakres współpracy nauczycieli i specjalistów z rodzicami w realizacji zadań	Wyjaśnienie istoty upośledzenia umysłowego, -wsparcie dziecka w odrabianiu prac domowych - wsparcie dziecka w organizacji czasu wolnego. Włączanie rodziców do kształtowania u dziecka podstawowych umiejętności. Każdy nauczyciel: · potrafi nawiązać współpracę z rodzicami, · prowadzi rozmowy z rodzicami w ten sposób, że są one wspólnym poszukiwaniem rozwiązania problemu dziecka · przekazuje rodzicom wiedzę z dziedziny pedagogiki i psychologii ułatwiającą im nawiązywane kontaktu z własnym dzieckiem · unika sytuacji, w których wyłącznie krytykuje zachowanie ucznia, mówi tylko o problemach jakie	

	on sprawia i wygłasza monolog “jak jest, a jak być powinno” · stwarza wspólnie z rodzicami konstruktywne pomysły na to, jak postępować z dzieckiem w szkole i domu, aby te oddziaływania służyły rozwiązywaniu problemów dziecka · w sposób taktowny sugeruje potrzebę kontaktu ze specjalistą (jeżeli istnieje taka potrzeba), kieruje też na badania do Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej.		
WSPÓŁPRACA Z INSTYTUCJAMI			
Nazwa i dane kontaktowe instytucji	Zakres współpracy	Okres współpracy	Osoby do kontaktu
Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Brodnicy	Współdziałanie ze specjalistami w zakresie przekazywania informacji o uczennicy (za zgodą rodziców). Współorganizowanie form oddziaływań postdiagnostycznych – ustalenie w jakim zakresie pomoc jest udzielana na terenie szkoły, a w jakim w poradni. Współpraca ze specjalistami w ramach zespołu. Korzystanie z porad, konsultacji. Specjalistyczna diagnoza uczennicy. Warsztaty, szkolenia, porady i instrukcje dla rodziców.	Cały rok <	

OCENA EFEKTYWNOŚCI POMOCY UDZIELANEJ UCZNIOWI		
Obszar ewaluacji	Opis (z podaniem przyczyn w przypadku, gdy cele i/lub zadania nie zostały zrealizowane)	Wnioski do dalszej pracy
Ewaluacja wyniku (które cele zostały osiągnięte?)		
Ewaluacja procesu (w jaki sposób zadania zostały zrealizowane?)		

Czytelne podpisy uczestników zespołu

Podpis Dyrektora

BANK DOBRYCH PRAKTYK

